

ספרים

היוצאים לאור בפעם ראשונה

על ידי חברת

מקיצי נרדמים

תחת השגחת ראשי החברה:

משה מונטיפיורי בלאנדאן,
אברהם הכהן (המכנה ד"ר אלבערט כהן) בפאריז,
אליעזר הלוי (המכונה ד"ר לעוויע) בביריטאן,
אליעזר ליפמאן זילבערמאן בליק.

שנה חמישית תרל"א – תרל"ד.

ספר

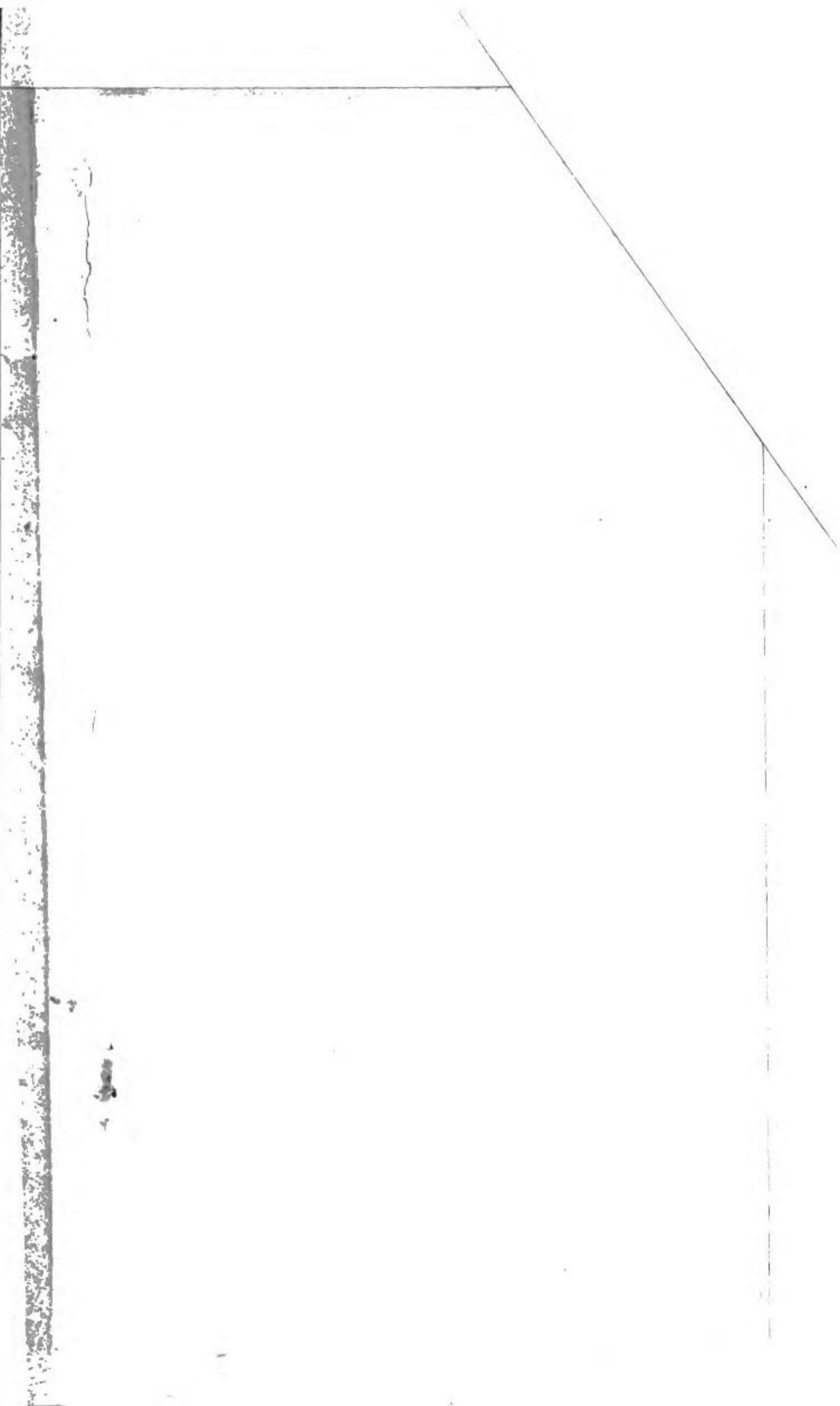
תגמולי הנפש

Lyck, 1874.

Herausgegeben im Selbstverlage des Vereins M'kize Nirdamim.

(L. Silbermann.)

Schnellpressendruck von Rudolph Siebert in Lyck.

ספר

תגמולי הנפש

להחכם הפילוסוף והרופא ר' הלל, בן החסיד הרב ר' שמואל, בן הגאון
ר' אלעזר מזירונא ז"ל,

ופי' הכ"ה הקדמות של מורה לר' הלל הנזכר ז"ל,
והעתקות מתוך חבורים אחרים של ר' הלל הנ"ל,
ושלשה ענינים נוספים שהוסיף המחבר בעצמו לספרו
תגמולי הנפש,

ושנויי נוסחאות לס' הנ"ל מתוך כ"י וספרים שונים,
והגהות ותקונים.

כל אלה נקבצו יחדו ונאספו לאספה,

ס א ת

ש' ז' ח' ה'.

למה לאמן חיים האלטרטאמ

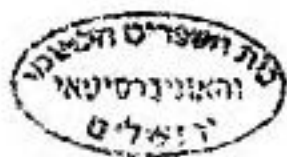
יוצא לאור בפעם ראשונה

על ידי חברת

מקיצי נרדמים.

שנה חמישית תרל"א תרל"ד.

ליק, (תרל"ד) אלה המה חיבורי ר' הלל ז"ל, לפ"ק.

Lyck, 1874.

Herausgegeben im Selbstverlage des Vereins M'kize Mirdamim.

(L. Silbermann.)

Schnellpressendruck von Rudolph Siebert.

א
של
מקצ
1
פי
העת
מדם
מינס
נתן
שהוס
י פ ר

רמשי
העת

מס'
והנה
בנוסח
פקיד
שכה,
תורה

הנמצא
השנוי
2
דף מ'

העמוד

מורה
והנה
השנוי

S 22 V 1338, 6

x copy 8

הקדמה

אלה הם הספרים, ספרי ר' הלל, בר' שמואל בר' אלעזר מוירונא ז"ל, ותלמידו של רבנו יונה ז"ל, היוצאים בזה פעם ראשונה לאור עולם, על ידי חברת מקיצי נרדמים:

(1) ס' תגמולי הנפש (מן דף א' עד דף ל"ב (צ"ל ל"ג)). נדפס על פי כ"י הנמצא אצלי (נו' 2). אמנם הכ"י הוא מאוחר למאד (כמדומה לי שהוא העתק מכ"י ביסליכים) ורבו בו השבושים⁽¹⁾, ועל כן שלחתי כל יריעה ויריעה מהספר, מיד אחרי הגמרה מבית הדפוס, ליד הר' זלמן טובי' יפה שו"ב בעיר מינכען, ודרשתי מאתו להשוותן עם הכ"י המונח שמה, ולרשום לי השנויים, והוא נתן את שאלתי, ושלח לי כל השנויים וההוספות⁽²⁾, וגם השלשה ענינים שהוסיף המחבר בעצמו (עי' למטה סי' 4), את הכל העתיק, והכל עשה יפה בעתו. —

וכל אלה השנויים וההוספות והשלשה ענינים, שלחתי לידידי הנכבד החכם רמ"ש ש"נ³, למען ישים עינו עליהם, והוא הוסיף עליהם הערותיו והגהותיו, גם העתקות מלות הלועזיות.

עוד מצא החכם הנ"ל, כי בעל שבילי אמונה, אסף אל ספרו קצת דברים מס' תגמולי הנפש בלי הזכרת שמו, ורשם השנויים אשר מצא בס' שבילי אמונה. — והנה הרבה תקוני החכם רמ"ש אשר תיקן מעצמו בחכמתו, מצאתי אחרי כן בנוסחאות כ"י פארמה. כי אמנם חליתי גם את פני החכם האדון Perreau פקיד אוצר הספרים אשר בעיר פארמה, להעתיק לי השנויים מתוך הכ"י הנמצא שמה, והוא בחסרו עשה את בקשתי, ורשם לי כל השנויים בדיוק רב. רב תודה לו! —

והנה גם בס' חמדה גנוזה נדפסו קצת דברים מס' תגמולי הנפש, והשנויים הנמצאים שמה העתקתי אנכי, והוספתי גם קצת הגהות והערות. וכל אלה השנויים וההוספות וההגהות נדפסו בסוף הספר (עמוד I עד XXII).

(2) פי' הכ"ה הקדמות של סורה. (מן דף ל"ב (צ"ל ל"ד) עד דף מ'). העתיקו בשבילי ידיג החכם מו"ה יואל הכהן נ"י דר' מיללער, אשר היה

(1) הרבה שבושים באו רק בדפוס וככ"י שלי הוא כמו ככ"י מינכען ופארמה, אך לא העירותי על זה, כי אין בו חשלת וזורך להקורא.

(2) לנד בדף האחרון מס' ח"ה והוא דף ל"ב (צ"ל ל"ג) רשם לי השנויים ידידי הרב'ג מוהר"ג ראבינאוויטץ נ"י, יען הכ"י הים אז בביתו. ולדעתי צ"ל בחמלת השלשה ענינים: והנה צ"ל שיאות לנרף בדרך (עם דרך) חזורי זה שחברתי עוד ג' ענינים. (עי' בסוף השנויי נוסחאות ע' XXII).

היה מלפנים רב בעיר שמייניטץ אשר במעלהרען ואח"כ בעיר לייפא אשר
בבעהמען, וכאשר החגורר לפני איזה ירחים בעיר וויען, העתיקו לי ברב טובו,
מתוך הב"י הנמצא שמה, ועשה את העתקתו בשקירה רבה — גם הוסיף בה
וכה הערות ישרות — ועל זה נפשי תודנו בקהל רב! — וגם לפי הב"ה הקדמות
הוסיף החכם רמשיש תקונים רבים, הנדפסים בסוף הספר. —

(3) העתקות מתוך חבורים אחרים של רבי הלל (מן דף מ"א
עד דף מ"ד) והן הנה: לקוטים מס' ל"ב הקדמות (הוא ס' הסבות) שלמות הנפש,
והקדמת ס' הבריות (ס' ל"ב הקדמות וס' הבריות העתיק ר' הלל מלשון לשיין
ללשון הקדש). וכל אלה שלח לי בהסדרו החכם רמשיש נ"י, עם הקדמות והערות
סועילות, תשואות חן חן לו! —

(4) שלשה ענינים נוספים על ס' חגמולי הנפש, שהוסיף המחבר
בעצמו, (דף מ"ה עד דף נ"ד) והעתיקם בשבילי הרו"ט יפה מתוך כ"י מינכען
(עי' למעלה סי' 1) עם הגהות והערות מחוכמות לירידי החכם רמשיש נ"י¹).
והנה הפעם ימצא הקורא את הקדמתי דלה ודוה, ריקה מכל מחקר ומכל
דבר חידוש — אף כי אין מדרש בלא חידוש — אמנם מפני איזה סבה ומניעה
לא יכלתי כעת להאריך (עי' מ"ש החכם רמשיש בהערה לדף מ"ה ע"א), ואולי
אשיב בפעם אחרת למלא את החסר, ולדבר כאשר עם לבבי. —

ואפריין נמטיה להחכם רמשיש נ"י, על דבר אשר ערך אלי אגרתו החמודה,
בו ידו הדה, על ספרי המחבר, על המחברים והחבורים הנזכרים בספריו אשר
לפנינו, ועל סגנון לשונו²). ואקוה כי ישמחו הקוראים על אגרתו זאת, הנדפסת
בראש הספר, כמו שמח אלי גיל,
המו"ל

ש' ז' ח' ה' ה' ה'
אלה הם חלקי הספר

¹ ובסוף הספר הוסיף איזה חזקת הקונים והגהות לשלשה ענינים ולשנויי הנוסחאות.
² ובעת כתיבו אגרתו זאת היקרה, לא היה עוד לפניו כל הספר בשלימות לעיין בו
כראוי, גם עסק אז במלאכות אחרות, והיה טרוד בטרדות שונות, גם התעתד אז לנסיעה עם
צ"ב על ששה שבועות, ואגרתו זאת שלח לי יום אחד לפני נסיעתו.

